

Molitvena ura

VI STE TEMPLJI SVETEGA DUHA

🕒 **BESEDA NA POT** 🕒

B: Jaz bom s teboj. Moj oče je bil blodeč Aramejec.

B: Glej, jaz bom s teboj in varoval te bom, kjer koli boš hodil, in pripeljal te bom nazaj v to deželo. Zares te ne bom zapustil, dokler ne storim, kar sem ti obljubil.

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Moj oče je bil blodeč Aramejec. Tako se začne ena najstarejših veroizpovedi Svetega pisma. Prvotno so jo molili, ko so se zahvaljevali za dobro letino. Družina se je zbrala ob košari, napolnjeni s poljskimi pridelki. Delo se je obrestovalo. Toda časi niso bili vedno dobri. V mnogih družinah se radi spominjajo in pripovedujejo o zaslužnih sorodnikih. Hlapci, dekline in drugi preprosti ljudje po navadi ne ostanejo tako dolgo v spominu. V davni preteklosti so tudi ljudstva primerjali z družinami. Pripovedovali so o nekem praočetu, ki se je junaško boril proti zlim silam. Tako je svojim potomcem lahko zagotovil dobro prihodnost.

B: Sveto pismo ne misli tako. Družinska zgodovina izraelskega ljudstva nima mnogo junaških potez. Kajti na začetku je živel prednik, ki je blodil naokrog kakor izgubljena ovca po svetu. Iskal je kruh in domovino.

B: Včasih je potrebno pogledati v preteklost. Zgodovina nas uči, da imata blagor in ubošvo različne vzroke. Naša zasluga je samo del večje celote. Bog, tako pravi Sveto pismo, gleda predvsem na tiste, ki se ne morejo sklicevati na posebne zasluge. Spremlja jih na poti v negotovo prihodnost. Če so zgrešili cilj, jih vendar ne zapusti. Vidi njihovo usodo, da se lahko spet pokažejo.

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

© **V PREMISLEK** ©

B: Človek je včasih tudi nebogljjen.

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Listajte po spominski knjigi svoje družine!

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Je tudi vaša družina doživela hude čase in pričakovala negotovo prihodnost?

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Kaj vas je opogumljalo ?

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Lahko odkrijete Božje sledove v svojem življenju, če se ozrete nazaj?

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

© **Vidim stisko in slišim vpitje?** ©

B: Moj oče je bil blodeč Aramejec. Šel je v Egipt in z malo ljudmi tujčeval. Tam je iz njega nastal velik, močan in številen narod. Toda Egipčani so hudo ravnali z nami,

stiskali so nas in nam nalagali težko tlako. In vpili smo h Gospodu, Bogu naših očetov, in Gospod je slišal naš glas in videl našo bedo, težavo in stisko.

B: *Veroizpoved je povzetek resnic, ki so temelj naše vere. Izpoveduje, kdo je Bog in kako se je razodel človeku. Ena najstarejših veroizpovedi Svetega pisma pripoveduje o brezdomcu. Prišel je kot tujec v Egipt. Tedaj nastane iz tujca velik narod. Gostoljubnost Egipčanov polagoma plahni. Po nekaj desetletjih potomci tujca stokajo pod bremenom sužnosti. Zanimivo. Doslej v tej veroizpovedi o Bogu še ni ne duha ne sluha. Neko ljudstvo sanja o domovini in svobodi, ko se zbudi, se znajde v suženjstvu. V svoji nemoči in obupu vpije k Bogu. Prvi izraz človekove vere je klic zatiranega k Bogu.*

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: *Osnova te starodavne izpovedi je človekovo življenje. Sužnji brez posebne izobrazbe so prvi spoznali, da Bog vidi stisko in sliši vpitje. Imenuje se "Jaz sem". Stoji na strani vseh, ki si sami ne morejo več pomagati. Na začetku je vpitje k Bogu. Klic zatiranega je izraz globoke vere. Trpeči človek zaupa, da nekdo vidi njegove bolečine in sliši rotečo prošnjo.*

B: *Kdor veruje, začne moliti. Zaupa, da njegova molitev ne zamre neuslišana v obupu. Boga spozna kot sopotnika in ga nagovori kot - Ti. Izziva ga, naj obrne težko usodo in ga oprosti hudega bremena.*

Ⓞ **V PREMISLEK** Ⓞ

B: *Moliti, pomeni pogovarjati se z Bogom.*

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Ste Boga že kdaj iz dna svoje duše za kaj prosili ali se mu zahvalili?

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Ste že kdaj doživeli, da bi bila Vaša molitev uslišana? (primer)

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

Ⓢ **Iz sužnosti v svobodo** Ⓢ

B: Gospod nas je izpeljal iz Egipta z močno roko in iztegnjenim laktom, z veliko strahoto, z znamenji in čudeži. Je krivica močnejša od pravice? Je šibki obsojen, da je za vedno v rokah močnejšega? Je človek preklet, da je hote ali nehote vklenjen v tesni oklep odvisnosti?

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Sveto pismo pravi, da ne. Pripoveduje o ljudeh, ki so jih drugi prisilili, da opravljajo težka hlapčevska dela. Toda Bog se jih je usmilil. Končal je krivico in jim odprl pot v novo življenje. Ta dogodek je vero odločno oblikoval. Odslej velja: "Bog nas je pripeljal iz žalosti v veselje, iz teme v luč in iz sužnosti v svobodo."

B: Svoboda je podoba nove zemlje, ki jo je treba šele odkrivati in obdelovati. Kdor se otrese jarma odvisnosti, se razveseli. Toda kmalu se ga polasti občutek negotovosti. Novo je tuje in skrivnostno. Strah pred neznanim kmalu obrodi hrepenenje po menda tako dobrih starih časih, v katerih je človek vedel, kaj ga bo doletelo.

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Tudi v svetopisemskih časih ni bilo drugače. Bog pomaga svojemu ljudstvu, da se zoprstavi skušnjavi navidezne varnosti.

B: Druga izkušnja nas uči, da se človek rad sklicuje na svojo svobodo in ob tem prezre, da omejuje svoje soljudi. Deset zapovedi svari, da se mora resnična svoboda ozirati predvsem na najšibkejše člane družbe. Te zapovedi vsebujejo navodila, kako lahko človek in družba ohranita dragoceno dobrino svobode. Vabijo: "Izberi življenje!"

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

B: Ste že kdaj doživeli, da ste se otesli tesnega oklepa? Kakšni spomini so povezani z občutkom odvisnosti in s prvimi koraki v novo svobodo?

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

B: Kdo Vas je pri tem podpiral?

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

B: Na katerih področjih Vašega življenja ste svobodni? Kje omejujete svoje soljudi? (vsaj en primer)

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

B: Sveto pismo nam odpira pogled v davno minulo preteklost. Med drugim zremo tudi blesteči lik kralja Davida, ki je bil mnogostransko nadarjen. Marsikaj mu je bilo dano, ne da bi se moral posebno potruditi. To se začne že s trenutkom, ko je bil izbran za vladarja. Najmlajši izmed osmih sinov je ravno pasel ovce svojega očeta. Tedaj je prišel prerok Samuel in ga poklical s pastirskega polja v službo kralja. Njegov predhodnik, kralj Savel, mu je bil zelo naklonjen. Ko je mladenič zaigral na

citre, je Savel začutil utego svojih duševnih muk. Polagoma se je kraljeva naklonjenost spremenila v sovražstvo, zaradi zavisti. Toda roka Boga je Davida obvarovala nevarnosti, ki mu jo je namenil Savel.

B: Hvaležno je priznal: "Gospod mi razsvetljuje temo." Nobenemu vladarju starega Izraela ni uspelo prekositi Davidovih zaslug. Očitno je s svojim Bogom preskočil zidovje, kakor nizke nasipe.

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

B: Po navadi govorimo o starih časih v svetlih barvah in tako očaramo poslušalce. Tudi kralj David je doživel marsikak hud udarec. V spominu pa sta ostala njegov življenjski pogum in lahkota, s katero je živel v zaupanju do Boga. Oboje nam lahko da moč za to, kar nas še čaka.

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

B: Zaupanje torej ni prednost starih časov. Upanje v pravičnost nas povezuje z ljudmi vseh rodov, ki so nekoč živeli. Zaupanje, da nam je Bog dobrohoten, kljubuje negotovosti in strahu pred prihodnjim.

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

© V PREMISLEK ©

B: Če pogledate nazaj v svojo preteklost, kdo ali kaj Vam daje pogum za življenje?

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

B: Če pogledate nazaj v svojo preteklost, kaj je temelj Vašega zaupanja?

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Če pomislite na prihodnost, v kaj upate in česa se bojite?

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

Ⓢ **Glasnik polnosti** Ⓢ

B: Tisti čas je rekel Jezus: "Kako naj ponazorimo Božje kraljestvo in s kakšno priliko naj ga predstavimo? Takšno je kot gorčično zrno, ki je takrat, ko se seje v zemljo, manjše od vseh semen na zemlji. Ko pa je vsejano, raste in postane večje od vseh zelišč in naredi velike veje, tako da morejo ptice neba gnezditi v njegovi senci."

B: Tudi Jezusu iz Nazareta te izkušnje niso bile tuje. Hodil je po deželi ter govoril o odpuščanju in o Božji bližini. Slednjič je tudi njega doletela kruta usoda. Ko ga je na križu obdala noč nasilne smrti, je ves obupan vzkliknil: "Moj Bog, zakaj si me zapustil?"

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: V klicu križanega se stekajo izkušnje mnogih, ki se počutijo zaradi bridkega trpljenja goli in zapuščeni. Včasih zamre, ne da bi kdo slišal in zaduši majhno luč zaupanja. Včasih je prva in najbolj iskrena molitev človeka, ki se je že daleč oddaljil od Boga. Kdor si sam ne more več pomagati in čuti, da so drugi s svojimi močmi na koncu, se še enkrat terjajoč upre: "Kje je Bog? Pomagaj mi!"

B: Kdo je temelj, na katerem je zgrajeno moje življenje? Kdo daje mojemu življenju smisel, in to kljub vsej njegovi končnosti in krhkosti? Ta skrivnostna vprašanja segajo do dna naše duše, kjer se človek srečuje s svojim Stvarnikom in se z njim bori, da

bi našel odgovore na najbolj osnovna vprašanja svojega življenja. Kdor se Bogu ne izogiblje, bo končno lahko privolil v svojo usodo, kljub temu, da navidezno morda ni mogoče najti smisla. "Moj Bog, zakaj si me zapustil?" Na veliki petek se je Bog pridružil človeku. Njegov edinorojeni Sin je stal ob pretečem breznu in zrl temino smrti. Odslej je križ znamenje upanja. Bog sam je čutil, kako je človeku pri srcu, ko se podira šotor njegovega življenja.

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

Ⓜ **V PREMISLEK** Ⓜ

B: Ste že kdaj imeli občutek, da so Vas vsi zapustili? Kako ste se znašli v tem položaju? Ste se v temnih urah svojega življenja lahko oprli na svojo vero?

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

B: So bili stari časi res tako zlati, kakor pravi nek pregovor?

◆ Nekaj trenutkov tišine ◆

Ⓜ **Prihod** Ⓜ

B: Pripeljal nas je v ta kraj in nam dal to deželo, v kateri se cedita mleko in med. Sveto pismo pripoveduje o ljudeh, ki so na poti v objubljeni deželo. Udarci dolgo zadržujejo prihod. Človek med potjo spozna svojega Boga. Po štiridesetih letih se je čas iskanja iztekkel. Izraelci stojijo na pragu objubljene dežele.

B: Prispeti, se ustaviti, se spomniti in se zahvaliti. Vedno se ljudje odpravijo na pot, da bi po dolgi hoji dosegel sveti kraj. Koraki se vedno bolj uskladijo z dihanjem. Enakomerna hoja polagoma urejuje misli. Človek se omeji samo na to, kar nujno

potrebuje, da se ne bi med potjo zgrudil pod težkim bremenom postranskih stvari. Končno se pojavi na obzorju podoba svetišča. Človek je prispel. Z zadnjim korakom prestopi prag svetega prostora in pozabi trud naporne hoje. Polagoma doseže svečanost kraja tudi zadnji kotiček duše. Človek se ustavi. Njegov spomin se spoji s svetim molkom, ki ga obdaja. Kar je bilo prej, se naenkrat pojavi v novi luči. Duša hvaležno zaduha in se pridruži molitvi tistih, ki so prav tako prispeli.

B: Kaj bi bilo leto brez praznikov? Prazniki so romarski kraji v reki našega življenja. Kličejo človeka z dela domov. Njihovi junaki niso ljudje, ki delajo noč in dan, temveč tisti, ki znajo spustiti, se ustaviti. Človek pokloni soljudem največji zaklad, ki ga ima, svoj čas. Po hrupu vsakdanjega življenja nas vabijo ti trenutki, da se ozremo nazaj. Kar v gneči delavnikov hitro prezremo, nas vabi, da smo hvaležni. Začnem se zahvaljevati in čutim, da zaživim.

V PREMISLEK

B: Za kaj si lahko hvaležen, če si ogledaš potek dneva?

Nekaj trenutkov tišine

B: Zahvali se Bogu in soljudem za vse dobro!

Nekaj trenutkov tišine

B: Kaj si v svojem življenju dosegel s trdim delom in kaj ti je bilo dano brez večjega truda?

Nekaj trenutkov tišine

B: Pomisli na srečne ure svojega življenja!

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆

B: Vzemi si čas, da se zahvališ, za dan, za uro!

◆ **Nekaj trenutkov tišine** ◆